GAZETA KRAKOWSKA

Nro 26.

Z KRAKOWA DNIA 31. MARCA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

Dzień 24ty Marca który iest rocznicą Koronacyi Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla ALEXANDRA I. Urzędnicy i Obywatele Królestwa Polskiego tu mieszkaiacy obchodzili z iak naywiększą uroczystością. O godzinie 10 ranney maiąc na czele JW. Zastępcę Prefekta Departamentu Krakowskiego złożyli hold powinszowania w ręce JW. Miączyńskiego Kommissarza Pełnomocnego, wraz z którym udali się do Kościoła Katedralnego na Solenne nabożeństwo, celebrowane przez JW. JX. Skorkowskiego Dziekana Katedralnego i *Te Deum* intonowane przez tegoż Pralata. Wieczorem na mieszkaniach Kommissarza Pełnomocnego i Zastępcy Prefekta iaśniała Cyfra Błogosławionego ALEXANDRA w pośrod tysiacow Swiateł, które ią otaczały, a domy Urzędnikow i Obywateli Królestwa rzęsisto oświecone były.

Ephorat Szkolny podaie zrzeczywistem ukontentowaniem do publiczney wiadomości Imiona Panienek, które zasłużyły na pochwałę z znacznego postępu w naukach, dawanych w Szkołach Płci Zeńskiey Klasztoru S. Jana, w czasie popisu półrocznego dnia 26 i 27 Marca odprawionego.

Z Klassy Początkowey.

1. Sikorska Tekla.
2. Bielańska Maryanna.
3. Pudzińska Katarzyna.
4. Moczydłoska Franciszka.

Z Klassy Pierwszey.

1. Cynk Rozalia.
2. Liberowna Joanna.
3. Niewiarowska Emillia.
4. Osikowska Maryanna.
5. Mateyska Maryanna.
6. Sztatler Wiktorya.
7. Urbanowna Tekla.

Z Klassy Drugiey.

1. Wąsowicz Maryanna.
2. Rzepecka Elżbieta.
3. Borkowska Maryanna.
4. Wojewucka Józefa.
5. Pietroska Maryanna.
6. Mertz Barbara.
7. Szembekowna Tekla.
8. Jaroszewska Wiktorya.

Z Klassy Trzeciey.

1. Belli Barbara.
2. Piątkowska Apolonia.
3. Marcisiewicz Maryanna.
4. Sroczkowska Julia.
5. Owsieńska Józefa.
6. Kaczeńska Józefa.
7. Liberowna Anna.
8. Zagrodzka Barbara.
9. Bulińska Maryanna.
10. Wiśniowska Maryanna.
11. Jaroszewska Wiktorya.
12. Szmidlowna Karolina.

Z Klassy Czwartey.

1. Konwicka Julia.
2. Osikowska Józefa.
3. Szawłoska Zuzanna.
4. Burzydłowska Maryanna.
5. Marchocka Alexandra.
6. Milewska Rozalia.
7. Michlikowna Tekla.

Z Warszawy d. 23 Marca.

W. Xiężna Katarzyna Pawłowna, iadąca z Petersburga z małżonkiem swoim Królewiczem następcą tronu Wirtembergskiego do Stuttgardu, spodziewana w krótce w tuteyszey stolicy.

Dnia 19 b. m. iako w dzień Imienin Namiestnika w Królestwie Polskiem, wszyscy obecni w tey stolicy Jenerałowie i officerowie, tudzież Kommissarze Mocarstw ościennych, mianowani do rozmaitych Kommissyy stosownie do traktatow Wiedeńskich, i wyżsi Urzędnicy kraiowi, składali Mu powinszowanie.

Powrocił tu temi dniami z Anglii oddział żołnierzy Polskich, którzy tam dostali się byli w niewolą.

W Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KROLA POLSKIEGO, &c. &c. &c,
Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy, iż po ukończeniu przechodow woyska utrzymywanie uciążliwych dla kraiu ciągłych stoiek na etapach staie się niepotrzebnem, na przełożenie w tey mierze Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi, postanowiliśmy i stanowiemy:

Art. 1. Znoszą się ciągłe stoyki na etapach w całem Królestwie.

Art. 2. Utrzymuią się przepisy Dekretu Króla Jmć Saskiego z d. 22 Marca 1810 wskazane w art. 21 i 22 w razie żądania podwod przez woyskowych opatrzonych upoważnieniem drukowanem Jenerała Dywizyynego, podług postanowienia z rozkazu Jego C. Mości Wielkiego Xiążęcia d. 27

Art. 3. Utrzymuią się także urządzenia byłego Ministerii Spraw Wewnętrznych i Policyi z d. 4 Sierpnia r. z. co do rozkładu podwod.

Dopełnienie tego Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Kommissyi Woyny, w czem do którey należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na sessyi Rady Administracyyney d. 16 Marca 1816.

(Podpisano) *Zaiączek.*

Minis: S. Wew: i Pol: Radca Sek: St: Jen: Br:
(Podp:) *T. Mostowski.* (Podp:) *Kossecki.*

Zgodno z oryginałem:
Radzca Sekr: Stanu, Jenerał Brygady
(Podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z kopiią urzędową
Aug. Karski, S. S.

Kommissya Likwidacyyna trzech NN. Dworow w skutek traktatow w Wiedniu na dniu 21 Kwietnia (3 Maia) zawartych ustanowiona, czynności swoie w dniu 22 Marca 1816 w domu XX. Piiarow przy ulicy Długiey pod Nrem 389 rozpoczęła.

W Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I
Cesarza Wszech Rossyy, Króla Polskiego
&c. &c. &c.

NAMIESTNIK Królewski w Radzie Stanu

Zważaiąc, iż szczupłe fundusze Skarbu nie mogą wydostarczać zarazem tak bieżącym wydatkom, iak i z czasu rządu byłey Rady Naywyższey Tymczasowey Xięztwa Warszawskiego zaległym, postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł 1. Wszelkie do Skarbu pretensyie, pochodzące z epoki od dnia 1. Lutego 1813 do wyłącznie dnia 1. Czerwca 1815 r. które dotąd w treści lub całkowicie nie są zaspokoione, maią bydź po Departamentach w właściwych Prefekturach okazywane, dostatecznie legitymowane i obliczone.

Art: 2. Obliczone tym sposobem w mieyscowych Prefekturach pretensyie z całego Departamentu, iako i pretensyie z kolei Wyroków Króla Jmci Saskiego, wówczas Xięcia Warszawskiego z dnia 18 Stycznia 1810 i z dnia 26 Czerwca 1811 r. co do dawnieyszych Departamentow z epoki od dnia 1. Czerwca 1809 r. a co do nowszych z epoki od 1 Stycznia 1810 aż po dzień 1 Lutego 1813 r. które była Rada Naywyższa Tymczasowa Uchwałą z dnia 25 Czerwca 1813 do podobnego w Prefekturach obliczenia odesłała, wszczególności przez Prefektow podane bydź maią Kommissyi Likwidacyyney w skutek traktatow Wiedeńskich ustanowioney.

Art: 3. Pretensyie osob woyskowych Polskich w Prefekturach obliczone przed podaniem Kommissyyi Likwidacyyney do Kommissyi Rządowey Woyny dla ich sprawdzenia odsyłane bydź maią.

Art: 4 Zważaiąc iż różney rangi Officerowie z woysk Cesarstwa Rossyyskiego za Kommendantow po placach i etapach w naszem Królestwie z epoki w art: 1 rozkazaney do naszego Skarbu maią pretensyie, i z Kommend takowych będąc odwołanemi kray Królestwa Polskiego opuścić muszą, pretensyie tego rodzaiu bez odnoszenia do Kommissyi Likwidacyyney, ze skarbu zaspokoionemi mieć chcemy.

Art: 5. Dopełnienie ninieyszego postanowienia i umieszczenie w Dzienniku Praw tudzież w pismach publicznych, Kommissyiom Rządowym, w czem do którey należeć będzie, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyyney dnia 12 Marca 1816.

Minister Przycho: i Skarbu (Podpis:) *Matuszewic.* (Podpis:) *Zaiączek.* Radca Sekr: Stanu Jen: Brygady (Podpis:) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Radca Sekr: Stanu, Jen: Bry:
(Podpis:) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sprawiedliwości
Wawrzecki.
Willman.

Wypis z Rozkazow dziennych do woyska Polskiego Jego Cesarzewiczowskiey Mości W. X. Konstantego.

— z Dnia 7 Marca. —

Otrzymuią żądane dymissyie z powodu słabości zdrowia.

Z sztabu głównego: z części Kwatermistrza jeneralnego Kapitan Ignacy Hurcz z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla słabości zdrowia.

Z piechoty: z bataliionu grenadyerow gwardyi Podporucznik Pantaleon Klimkiewicz, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 1go piechoty liniiowey Kapitanowie: Benedykt Młodzianowski, i Florenty Rudnicki, obadwa z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 2go piechoty liniiowey Podporucznik Franciszek Niebrzydowski, w stopniu Podporucznika z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 5go piechoty liniiowey Kapitan Tadeusz Niewodowski.

Dla interessow familiynych.

Z pułku 8go piechoty liniiowey Podporucznik Franciszek Olszewski.

Dla słabości zdrowia.

Z jazdy: Z szwadronow Ułanow gwardyi Kapitanowie: Floryan Gotartowski, ze stopniem Podpułkownika i pozwoleniem noszenia; munduru Józef Baworowski z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla interessow familiynych.

Z pułku 3go strzelcow konnych Kapitan August Sweycer. — Z pułku 1go Ułanów wykreślony z kontrol na mocy rozkazu dziennego z dnia 28 Sierpnia 1815 Kapitan Wiktor Łuniewski, po udowodnieniu przyczyn niestawienia się w pułku. — Z pułku 4go ułanow Kapitan Ludwik Dembicki, który w oczekiwaniu dymissyi otrzymał był urlop na czas nieograniczony.

Oddzielony zostanie.

W piechocie: Z bataliionu grenadyierow gwardyi, Podpułkownik Zawidzki, do kommenderowania bataliionem w pułku 5tym piechoty liniiowey.

Wraca do służby

Uwolniony od służby w stopniu Porucznika rozkazem dziennym z dnia 27 Grudnia 1815 Józef Alexandrowicz umieszczony zostanie w stopniu Podporucznika, w pułku 3cim strzelcow pieszych.

Umieszczeni zostaią w sztabie głównym.

Z dawnego pułku 13go jazdy Kapitan Zieliński.

W woysku: z dawney służby Pułkownik Jerzamowski.

— Dnia 10 Marca. —

Przeniesieni zostaią.

W Sztabie głównym: Z części Szefa sztabu głównego Kapitan Ludwik Łętowski do części Kwatermistrza jeneralnego.

Z piechoty: Z pułku 5go piechoty liniiowey Major Maciey Baier, z pułku 7go piechoty liniiowey Porucznik Franciszek Wolski, i z pułku 3go strzelcow pieszych Porucznik Witalis Jelski, do korpusu Weteranów.

Postępuią: Z korpusu inżyniierów Konduktor Antoni Szaster na Podporucznika w sztabie głównym części kwatermistrza jeneralnego.

Otrzymuią żądane dymissyie, dla słabości zdrowia.

Z jazdy: Z pułku 4go strzelcow konnych Podporucznicy: Onufry Miciński, i Antoni Marchocki. — Adjutant polowy przy Jenerale Brygady Weissenhoff, Podporucznik Michał Walewski. — Z pułku 1go Ułanów Podporucznicy: Józef Jawor-

ski, i stan: Wasowicz. — Z pułku 8go Ułanów Kapitan Stanisław Starzyński. — Z pułku 4go Ułanów Adiutant pułkowy Porucznik Nepomucen Sawicki.

Z dawney służby.

Dowódca dawnego pułku 20go piechoty Pułkownik Adam Bispink. — Z służby Francuzkiey Major Schlütz — Z dawnego pułku 8go piechoty Major Felix Jerzmanowski. — Były Adjutant polowy przy Jenerale dywizyi Koiaziewiczu Kapitan Wilhelm Oretti. — Z dawnego pułku 16go jazdy Podporucznik Krzysztof Jenicz. — Z dawnego pułku 9go jazdy Podporucznik Stanisław Czaplicki. — Z dawney artyllery pieszey Porucznik 2gi Hilary Oborski.

Dla interessow familiynych.

Z dawnego pułku 14go jazdy Podporucznik Ludwik Römer. — Z dawnego pułku 1go jazdy Podporucznik Józef Lasocki.

— z Dnia 13 Marca. —

Otrzymuią żądane dymissyie, dla interessow familiynych.

Z piechoty: Z pułku 1go piechoty liniiowey Kapitan Felix Bońkowski. — Z pułku 2go piechoty liniiowey Podporucznik Maryan Kleszczyński. — Adjutant polowy przy Jenerale dywizyi Izydorze Krasińskim Podporucznik Jan Lipiński, w stopniu Porucznika, i z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 2go piechoty liniiowey wykreślony z kontrol rozkazem dziennym z dnia 29 Sierpnia 1815 Porucznik Stokowski po udowodnieniu przyczyn niestawienia się w pułku.

Dla słabości zdrowia.

Adjutant placu twierdzy Modlina Kapitan Ignacy Lindsay.

— Dnia 15 Marca. —

Otrzymuią żądane dymissyie, dla słabości zdrowia.

Z piechoty: Z pułku 5go piechoty liniiowey Major Machnicki, i Kapitan Franciszek Rewiński, obadwa z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla interessow familiynych.

Z pułku 3go strzelcow pieszych Kapitan Leopold Eysymont, z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla słabości zdrowia.

Z dawney służby: Z dawnego pułku 12go piechoty Podporucznik Bonawentura Goślinowski.

Kommenderowany: — Szef sztabu 1wszey dywizyi piechoty Pułkownik Chłusowicz, stosownie do rozkazu Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla, do Madrytu.

Z Wiednia d. 23 Marca.

Zaszczycony od Oyca S. godnością Kardynalską przy tuteyszym Dworze iako Nuncyusz Papiezki zostaiący Hr. Severoli, miał wczoray o godzinie 10 zrana audyencyą u J. Cesarzewiczowskiey Mći Arcy Xcia Rainiera iako Namiestnika N. Cesarza i Króla, a potem u J. Cesarzewiczowskiey Mci Następcy tronu, przed któremi stawił Margrabię Ceva, officera J. Świątobliwości. Oba powyżsi Arcy Xiążęta złożyli przez swoich Szambelanow dnia poprzedzaiącego powinszowania Nuncyuszowi dostąpioney godności.

Na uwiecznienie pamiątki odwiedzenia przez N. Cesarzową kraiu i miasta urodzenią swoiego wybity w Medyolanie został z popiersiem i stosownemi napisami Monarchini medal, który przy odieździe był iey naypokorniey oddany

Z Madrytu d. 22 Lutego.

Nadzwyczayna dzisieysza gazeta Dworska donosi, iż w dniu tym podpisana uroczyście została umowa ślubna N. Króla Ferdynanda VII. i Infanta Don Karlos z dwiema Portugalskiemi Xiężniczkami. Swiadkami tey umowy byli Hr. Miranda, Margr. Valverdo, Xże Sedavi, Xże Mortemart, Margr. Diriza, Hr. Puella del Maestre, Margr. Villaanowa de Duera i Marg. Villafranca, a pełnomocnikami do zawarcia oney z strony Króla Hiszpańksiego, Don Petro de Cevallos, pierwszy Minister J. K. Mci, a z strony Xcia Rejenta Portugalskiego, Don Józef Ludwik de Suza, pełnomocnicy minister Portugalski przy Dworze Madryckim.

Prywatne listy z Lizbony donoszą: iż łubo przeznaczone do południowey Ameryki woyska Portugalskie wsiadły już na okręty, ieszcze iednak nie odpłynęły. Nie zdaią się bydź kontente z swoiego położenia na okrętach, gdyż na niektórych znayduie ich się po 1000 wraz z żonami, i dla tego uciekaią. Rząd miał wyznaczyć na oporządzenie się każdey kobiecie, która zaslubi się z żołnierzem do Ameryki przeznaczonym i do Rio-Janeiro znim popłynie 3 f. szt.

Z Paryża d. 12 Marca.

Od onegdaysza cierpi Król napady podagry, i Mszy w pokoiach słucha.

Zwłoki Xcia Enghien będą d. 21 b. m. w Vincens wykopane i uroczyście w grobie złożone, a na mieyscu, w którem zamordowany został będzie wystawiony pomnik.

Minister spraw wewnętrznych wydał pod d. 11 b. m. do wszystkich prefektow okolnik, w którym przepisuie im sposoby iakich maią użyć dla trzymania na wodzy tych wszystkich, którzy poważyliby się zaburzyć spokoyność publiczną. " Odważaią się niektórzy ludzie (mowi minister) przepowiadać nieszczęsne dnie, w których maią zayść poruszenia, zatrważaiące dobrych obywateli względem spokoyności, iakiey używaią pod opieką tronu, &c.

Sąd woienny na kontraadmirała Linois i Pułkowika Boyer na posiedzeniu d. 11 p. m. po przeyrzeniu dowodow ich obwinienienia i wysłuchaniu ich obrony tak przez ich obrońcow, iako też ich samych, uznał kontraadmirał Linois za niewinnego, a Pułkownika Boyer na śmierć potępił. Maią iednak nadzieię, iż Król złagodzi iego karę. Był on niegdyś adjutantem Bonapartego we Włoszech i w Egipcie.

Król mianował w tych dniach wielu hrabiow, wicechrabiow i baronow.

Była szkoła dziewcząt w Ecouen przeniesiona iest ztamtąd do St. Denis i urządzona iest na 500 uczennic, pomiędzy któremi 400 bezpłatnych.

P. Corbieres zdał izbie Deputowanych d. 9 w imieniu kommissyi sprawę o budżecie. Zwyczayne wypadki wynoszą do 544,600;000 f. a przychod do 570 mill. Nadzwyczayne wydatki wynoszą do 280 mill. a nadzwyczayny przychod do 232 mill. 125,137 fr.

Król Pruski przysłał 2mu chirurgowi przy tuteyszym szpitalu Panien miłosiernych, P. Roux, medal złoty.

Xiężniczki Brazyliyskie, przyszłe małżonki Króla Hiszpańskiego i iego brata, przybyły szczęśliwie do Madery, i w

krótce oczekiwane są w Kadyxie.

Odddział Rossyan i Prussakow powracaiący z Hiszpanii morzem, zawinął d. 28 Lutego do Nantu i został od tamteyszych mieszkańcow z naywiększą przyięty gościnnością.

Z Londynu d. 12 Marca.

W przeszłą niedzielę odbyła się gabinetowa rada w Brighton. Xże Rejent dał na niey uroczyste swoie zezwolenie na zaślubienie Xiężny Karoliny Wallii z Xciem Leopoldem Sasko-Koburgskim. Wielki kanclerz Anglii, Lord Elden, opieczętował to zezwolenie i upoważnienie do zaślubienia wysokiey pary pieczęcią Anglii (Posłaniec stanu Vick zawiozł naypierwszą wiadomość temu Xciu, że Xiężna Karolina ofiaruie mu swoie serce. Nie zastawszy go iuż w Koburgu pośpieszył za nim do Berlina, i oddał mu to zapewniaiące pismo.

Arcy Xiążęta Austryaccy Jan i Ludwik wsiedli wczoray przy wystrzałach z dział na okręt w Dower i puścili się za pomyślnym wiatrem do Ostendy.

Pisma nasze ciągle głoszą ieszcze o zaburzeniach we Francyi, a mianowicie w Lyonie, dokąd musiano z Paryża znaczną woyskowa siłę posłać.

Od roku 1811 wypłaciła Angliia Hiszpanii w posiłkach bronią, &c. 4,351,000 f. szt. — Roztrząsanie w parlamencie względem utrzymania lub odrzucenia podatku od dochodow odłożone zostało do 18 b. m.

Marszałek Bertrand bawiący przy Bonapartem na wyspie S. Heleny, zakupił niedawno za 16,000 f. szt. papierow naszych noszących 5 od 100 prowizyi, a Cambaceres za 15,000 f. szt.

Lubo Ministrowie nasi utrzymać chcą w parlamencie wielki etat woyskowy, czynione iednak iuż są w woysku znaczne zmnieyszenia; 50 jenerałow majorow pobierać tylko będą połowę żołdu, a 7 pułkow które dopiero poźniey bydź miały zwinięte, są iuż teraz rozpuszczane.

Kapitan wschodnio-indyyskiego okrętu uwięziony iest w Newgate za poięcie 25tey żony, chociaż 15ta ieszcze żyie. Ostatnia 25ta weszła gwałtem do więzienia i niechce z niego wyyść.

Wczoray nadeszły tu gazety Amerykańskie aż do 16 Lutego r. b. które donoszą o wyieździe z Wasingtonu posła Hiszpańskiego po zerwaniu układow, i mowią o niewątpliwey woynie między Zieднoczonemi Stanami i Hiszpaniią. Hiszpański poseł, Kawaler Onis, w liście pod d. 30 Grudnia r. z. do Sekretarza stanu Amerykańskiego, Monroe, pisanym, żądał naprzod, ażeby granice między Hiszpańskiemi posiadłościami i północną Ameryką tak były przywrocone iak znaydowały się w roku 1808, od którego czasu przerwane zostały wszelkie urzędowe związki między obiema kraiami, a zatem ostatnia zwrociła Hiszpanii w czasie zaburzeń zaiętą część zachodniey Florydy; powtore nalegał o przędsięwzięcie surowych środkow przeciw Hiszpańskim rokoszanom, którzy w Luizyanie i Nowem Orleanie zbieraią woyska dla wspierania rokoszu w Nowey Hiszpanii, a mianowicie o ukaranie Prezydenta Toledo, i udaiącego się za ministra tak zwanego kongressu Mexykańskiego Manuela de Harrera, znayduiących się w Nowym Orleanie, i rozpuszczenie zaciągnionych przez nich

woysk; potrzecie nakoniec, ażeby rząd Amerykański nie w puszczał do swoich portow żadnego okrętu pod banderą rokoszanow Hiszpańskiey Ameryki. Gdy na to wszystko nie dano mu zaspokaiaiącey odpowiedzi, wyiechał zatem rzeczony poseł d. 9. Lutego z Wasingtonu, udaiąc się drogą przez Nowyiork, gdzie noc z d. 12 na 13 przepędził, potem udał się na wschod. Miał on bardzo bydź nieukontentowany z obchodzenia się z nim w Wasingtonie, i w wieczor przed swoim wyiazdem miał ieszcze żywą rozmowę z P. Monroe. (Mimo wszystkich tych nieprzyiacielskich widokow, nie sądzą iednak, ażeby w teraźnieyszych okolicznościach przyszło między Hiszpanią i Ameryką do woyny, chybaby było wyraźnem życzeniem którey strony.)

Rząd Amerykański posłał rozkaz celnemu poborcy w Nowymiorku, ażeby od Angielskich okrętow nie pobierano w tym porcie wyższey opłaty, iak iest w ostatniem traktacie handlowym ustanowiona. Nadeszła tu wczoray ta wiadomosc sprawiła powszechną radość.

List z wyspy S. Heleny pod d. 12 Stycznia wyraża: " Bonaparte zaczena okazywać swoie nieukontentowanie z teraźnieyszego swoiego położenia. Szczególniey okazuie niechęć swoią przeciw Kapitanowi Pepplevel od 57go pułku, który mu iest na straż przypadany. Ten będąc zawsze u niego w mundurze, zezwolił na iego prożbę, aby mu w cywilnem ubiorze towarzyszył. Jak tylko pokazał się w cywilnem ubiorze, rozkazał mu Bonaparte iechać z swoim orszakiem nie obok siebie, ponieważ nie uznaie go za swoiego towarzysza. Nazaiutrz posłał Bonaparte z oznaymieniem do niego, iż chce wyiechać; Kapitan kazał mu odpowiedzieć, iż nie podoba mu się dziś wyiechać, a zatem Bonaparte musi w domu zostać. Od tego czasu nie pokazuie się Kapitan iak tylko w mundurze przed byłem Cesarzem, z którym obchodzi się iak z więźniem, i sypia w pokoiu, który do sypialnego pokoiu prowadzi. — Postępek Bonapartego względem Polskiego officera Ponałowskiego, który przybył niedawno z Plimutu na wyspę S. Heleny, wystawia iego charakter w prawdziwym świetle. Gdy Bonaparte znaydował się na Elbie, wszedł ten officer, chociaż w Polszcze miał znaczenie hrabiego, iako prosty żołnierz w służbę. Dawniey służył także pod nim z wielką zawsze zaletą. Gdy do Longwood przybył, udał Bonaparte iak gdyby go nie znał, i zapytał się z Cesarską powagą swoiego Radcy stanu Las Casas: "co to za człowiek?" Tak zawiedziony na swoim przywiązaniu waleczny Polak, znaydował się nawet w kłopocie względem pożywienia; uięli się za nim Angielscy officerowie i ofiarowali mu u siebie stoł. W krótce nie maiąc tam co robić, powrócił zapewne do Europy. — Gdy Missyonarze w przylądku Dobrey nadziei dowiedzieli się o przybyciu Bonapartego na wyspę S. Heleny, napisali zaraz do niego list z naleganiem, aby się nawrócił i serce wzniosł do Boga, zalecaiąc mu szczególniey czytanie biblii, którą mu posłali. Admirał przepuścił do niego tę paczkę, ale gdy Bonaparte przeczytał list, odsunął od siebie biblią i rzekł: " Wiem ia co się w niey znayduie! "

DODATEK
DO Nro 26.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 31 MARCA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Drezna d. 18 Marca.

Imieniny Królewskie (d. 5 Marca) cicho u Dworu obchodzone były. Z rana tylko przed oknami Królewskiemi słyszeć się dała przyiemna muzyka woyskowa, a wieczor wchodząc N. Król na teatr powitany był od licznie zebranych widzow trzykrotnem okrzykiem: Niech żyie! i odśpiewaniem pieśni przy muzyce: Boże błogosław Królowi.

Mianowany przy Dworze tuteyszym Ces. Austryacki poseł, Hr. Bombelles, przybył tu z Kopenhagi i oddał J. K. Mci list wierzytelny. — W krotce oczekiwany tu iest także poseł Francuzki, Hr. Montalembert, na mieysce Fouché.

Wczoray przybył tu zastawiony przez tymczasowy rząd na potrzeby kraiu w roku 1814 srebrny Królewski serwis.

Nie sprawdziła się pogłoska, iakoby w Lipsku przedsięwzięte zostały środki przeciw rozszerzaiącey się we Włoszech morowey chorobie, i tem mniey są potrzebnemi, gdy podług wiary godnych doniesień nawet w południowych kraiach przedsięwzięte dla zmnieyszaiącego się niebezpieczeństwa.

Z Saxonii d. 12 Marca.

Znany Jenerał Kościuszko pisał pod d. 21 Stycznia 1816 z Soloturny do wydawcy *Conversations - Lexicon* w Altenburgu, który wspomniał o iego do Polakow odezwie, gdy Napoleon w roku 1807 wszedł do Polski, że ta odezwa iest zmyślona i dziełem Fouché. Wyraża on w liście swoim: " Gdy Napoleon z woyskiem swoim wszedł do Polski, chciał mnie przez Ministra swoiego nakłonić, ażebym i ia się tam udał. Odpowiedziałem na piśmie, iż ieżeli Napoleon zapewni nam dawne granice królestwa, iego niepodległość i wolną zbliżaiącą się do Angielskiey konstytucyą, tedy natychmiast udam się do Polski. W miesiąc potem, gdy Napoleon znaydował się iuż w Warszawie, odebrał Fouché od niego zlecenie, aby mnie wszelkiemi sposobami nakłonił do udania się do Polski, a w przypadku oporu nawet przez żandarmow zawieść kazał. Odpowiedziałem Ministrowi, iż czynić może co mu się podoba; ale gdy mnie do Polski zawiozą, nie będę

się do niczego mięszał, i w obecności Napoleona powiem Polakom, iż nie iestem wolny. "Otoż rzekł Fouché, będziemy sami działać.„ W kilka dni potem postrzegłem w pismach publicznych odezwę do Polakow pod moim imieniem, którey nigdy nie wydałem. Chciałem iey zaraz w wszystkich dziennikach zaprzeczyć, ale mi nie dozwolono. Napisałem więc do Ministra Fouché w następuiących wyrazach: "Czytam w pismach publicznych wydaną w imieniu moim odezwę do Polakow, lecz ta nie pochodzi odemnie; poczytuię zatem za moią powinność zaprzeczyć iey przed JW. Panem, iako Ministrem państwa Francuzkiego„ Prosząc go oraz, aby doniosł o tem Napoleonowi.„

Od brzegow Menu d. 16 Marca.

Miasto Frankfort odebrało własną ręką przez Xcia Rejenta podpisany oryginalny exemplarz zawartego między Angliią i Frankfortem posiłkowego traktatu. Jest on na naycieńszym pargaminie pisany, w czerwony axamit oprawny, u którey oprawy wisi w srebrney puszcze pieczęć Angielska.

Z Lill piszą, iż urządzenie woyska Francuzkiego bardzo oporem idzie. Ma go bydź 30,000 ludzi (zapewne pomyłka druku, musi go bydź więcey.) Znayduiące się ieszcze w Wiedniu tyczące się Niderlandów archiwa, będą w krótce do Bruxelli odesłane.

Zostaiący dotąd w Bambergu pod dozorem Jenerała majora i kawalera Peragoff Ces. Rossyyski magazyn ammunicyi woienney, odesłany w tym miesiącu zostanie na 10 lub 11 statkach do Antwerpii.

Do Aszaffenburga przyiechał iuż Marszałek Królewicza Następcy tronu Bawarskiego, Baron Washington, dla przygotowania tamteyszego zamku na mieszkanie dla tego Królewicza.

Dwor Hanowerski zakupuie większą część sprzedaiących się w Stuttgardzie kosztowności byłego Króla Westfalskiego.

Weymarskiego Radcę i Professora Stein, redaktora dziennika Sredniego i niższego Renu, zaszczycił N. Król Pruski tytułem nadwornego swoiego Radcy.

Gdy Professor Görres przez sąd policyi poprawczey w Koblentz uwolniony został od oskarżenia przez rządowego kommissarzarza Sack, zdięto zaraz pieczęć przyłożoną na wydawany przez niego dziennik Merkury Reński i drukarnią.

Xże Eugieniusz (były Wicekról Włoski) mieszkać ma na przyszłość z swoią małżonką w Augszburgu.

Do Frankfortu przybył d. 12 b. m. iadący do Szwaycaryi poseł Pruski P. Gruner.

Z Lipska piszą, iż handel ciągle ieszcze nie podnosi się: większa liczba towarow iest tania; piękney kawy funta dostać można za Zł: 1 gr. 18, i t. d. Pochlebia sobie to miasto, iż przecie odnowi się iego handel z Rossyą, który dawniey był bardzo znaczny.

Z Bruxelli d. 14 Marca.

Cambray, Walencienna i inne twierdze, które w roku przeszłym znaydowały się w smutnym stanie, tak teraz zaludnione są z powodu obcych osad i uczęszczania tam wielu ludzi, iż ciężko mieszkania dostać.

W Niderlandach zaprowadzony teraz iest nowy porządek podatkowania.

Z Frankfortu d. 13 Marca.

Kr. Pruski Minister przy Seymie związku Niemieckiego, P. Hänlein, zabawiwszy tu dni kilka i rozmowiwszy się z innemi posłami, poiechał na krótki czas do Berlina. Ces. Austryacki Minister Hr. Buol-Schauenstein, wyiechał także ztąd na kilka dni do Kassel. Dobre porozumienie, które zachodzi pomiędzy większą częścią kraiow związku Niemieckiego, a mianowicie między obiema głównemi w Niemieczech Mocarstwami, zapowiada szczęśliwą iedność przy otworzeniu Seymu.

Straszny niegdyś dla mieszkańcow Kasselskich Jenerał Alix, który na mocy rozporządzenia Królewskiego musiał Francyą opuścić, znayduie się tu teraz w nędznym bardzo stanie.

Ugodzenie się na granice między Austryą i Bawaryą w krótce ma w Monachium nastąpić.

Z Włoch d. 4 Marca.

W Neapolu spalił się d. 13 Lutego teatr S. Karola. Woyska Austryackie stoiące ieszcze w tem mieście, zachowały podczas okropnego tego pożaru dobry porządek i karność, za co Król w pochlebnym liście podziękował dowodzącemu niemi Jen. Hr. Nugent, a żołnierzom, którzy z narażeniem własnego życia osoby z ognia wyratowali, nagrody wyznaczył. Odwalono iuż znaczną część gruzow i pod sklepieniem znaleziono znaczna część nienaruszonych teatralnych ubiorow. Policya dochodziła ściśle, czyli do smutnego tego zdarzenia nie przyłożyła się złość czyia, ale pokazało się, iż pochodzi z opieszałości niektórych robotnikow. Król wsparł osoby pensyą, które przy tym pożarze maiątki potraciły.

Mnichom i mniszkom w kraiu Sardyńskim maią bydź zwrocone kościoły, klasztory i należące do nich ogrody i dobra. Oprócz tego nadane im ieszcze maią bydź dobra czyniące rocznego dochodu 215,883 fr. czynsze i ziemiopłody w kwocie 401,088 fr. nierachuiąc przyznanych im dawniey 254,100 fr.

Do Parmy przybyło Farnesińskie archiwum i 2 skrzynie dzieł kunsztu z Paryża.

Xże Modeny obiął nadane mu przez kongress Wiedeński Cesarskie lenności w Luginiana.

Niedaleką podroż, którą Lucyan Bonaparte przedsięwziął, dała powod do zmyśloney pogłoski, iakoby z swoią familiią do Ameryki uciekł.

Część woysk Angielskich przybyła z Genui do Kalabryi i osadziła miasta Otranto i Scylla.

Do rzadkości we Włoszech należy upadnienie tey zimy wielkiego śniegu. Gościniec między Modeną i Florencyą był po dwa razy niedoprzebycia śniegiem zawalony.

Z Rzymu d. 2 Marca.

Jenerał Chytrow, pełnomocny Minister N. Cesarza Rossyyskiego przy dworze Florenckim, ukończywszy swoie nadzwyczayne wysłanie do Oyca Sgo, miał wczoray u niego audyencyą z pożegnaniem, i bezzwłocznie powroci do Florencyi.

Kardynał Tyberiusz Pacca, wysłany został od Oyca Swiętego, w nadzwyczaynem zleceniu do Medyolanu.

Dnia 16 z. m. Oyciec Sty dał audyencyą Opatowi Angielskiemu Gandolphi. Przywiozł on z Londynu nader piękny złoty medal, który katolicy Wielkiey Brytanii i Irlandyi, z powodu powrotu Oyca Sgo na stolicę Apostolską, wybić kazali.

Uwierzytelniony przy dworza Papiezkim, Rossyyski Minister, Jenerał Major, Baron de Thuyll, Pułkownikowi i Kawalerowi Celli w Bononii, wraz z bardzo podchlebnym listem Rossyyskiego Ministra Sekretarza Stanu Hrabiego Capo d'Istria, przesłał kosztowny pierścień dyamentowy, w imieniu N. swego Cesarza, z powodu, iż rzeczony Kawaler był pierwszym, który, przez tłomaczenia z języka Rossyyskiego, Włochy z tymże obeznał ięzykiem. W krotce Kawaler Celli wyda pierwszy tom klassycznych Rossyyskich pisarzy, przełożony przez niego na język Włoski.

DONIESIENIA.

W Xięgarni Jana Maja w Krakowie w ulicy Floryańskiey pod Nrem 507 dostać można

Ustawy Konstytucyyney Krolestwa Polskiego, obok z originałem Francuzkim, podług urzędowego wydania drukowaney in 8vo na papierze wodnym za Zło. 1. a na kleiowym za Zło. 1. gro. 15.

W skutek Rezolucyi Wys: Trybunału Cywilnego I. Instancyi Departamentu Krakowskiego dnia 8. Stycznia 1816 Nro 3083 wydaney, kamienica w Krakowie przy ulicy Sgo Jana pod Numerem 475 po niegdy Józefie Englisch pozostała, o godzinie 9 zrana dnia 25. Kwietnia 1816, poczynaiąc od summy 13278 Zł: Pol: w monecie Pruskiey Courant, w kancellaryi podpisanego Pisarza, w Krakowie przy ulicy Floryańskiey Nro 508 stanowczo sprzedawana będzie. Do którey licytacyi, podpisany wzywa wszystkich chęć kupna maiących, tudzież Opiekonów Barbarę Engliszową i Józefa Kruczkowskiego w Krakowie zamieszkałych. Warunki licytacyi wcześniey widzieć można.

W Krakowie dnia 12 Marca 1816

Floryan Choynacki P. A. D. K.

W Regulicach w Powiecie Krzeszowskim Departamencie Krakowskim na dniu 7go Kwietnia r. b. o godzinie 9tey zrana rozpocznie się publiczna licytacya, za gotową srebrną Courant monetę rożnych ruchomości: iako to: bydła, koni, bryczek, wozow, rożnych naczyń mosiężnych, miedzianych, cynowych, blaszanych, bielizny &c. chęc kupna maiący raczą się tamże zgromadzić. W Krakowie dnia 16 Marca 1816

Jan Kanty Fachinetty, Kom. T. H. D. K. i R.

Exaktor Skarbowy Miasta Siewierza, podaie do publiczney wiadomości, iż na mocy zapadłey Rezolucyi JW. Dyrektora Skarbu dnia 28 Lutego r. b. Nro. $\frac{919}{3389}$ odbywać się będzie licytacya w mieście Siewierzu, w powiecie Lelowskim, Departamencie Krakowskim w Urzędzie Skarbowym dnia 10 Kwietnia r. b. o godzinie 10tey zrana, skonfiskowanego Tytoniu zagranicznego, w paczkach, krauz, liściach, i rolach funtow 2144½ maiąc iednak wzgląd na §. 8 i 15 Tytułu II. Ustawy Monopoliczney, tylko Fabrykanci Tabaki na powyższą licytacyą wzywaią się. —— Wspomniony obiekt może bydź i częściami sprzedawany dla dogodności Licytantow, iednak za gotową srebrną kurant monetę. Zyczący sobie nabycia takowego obiektu, zechcą się znaydować w mieyscu, dniu i godzinie oznaczonych. W Siewierzu d. 23 Marca 1816 r.

Tarnowski, Exaktor.